

A köztársaság új elnöke

2012 május 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Még akkor is, ha több tucat képvisel? be sem jött a parlamentbe. A távollév?k talán maguk sem tudják, hogy elmaradásukkal valójában nem az új elnök, nem a kormány, hanem a parlamentarizmus ellen tüntettek. Lelkük rajta. A szavazás titkos volt, voksolhattak volna nemmel, tartózkodhattak volna.

De ?k inkább nem képviseltek senkit és semmit. Jelöltet állítani nem tudtak, hát így véltek revánsot venni a polgári kormányon. Ám húsz év múlva a történelemlékönyvek nem azt fogják megemlíteni, hogy a köztársaságielnök-választás idején képviseleti munkájuknak hátat fordítva hányan strandoltak a kora nyári melegben, hanem hogy Áder János az Országgyűlésben **262 szavazatot** kapott mindössze 40 nem ellenében.

Azt hiszem, eddig még egyetlen köztársasági elnök sem kezdte azzal, hogy döntése előtt kemény önvizsgálatot tartott, alkalmas-e a magas tisztségre, és alaposan meghányta-vetette magában, mit vállal a jelöltséggel, megválasztása esetén milyen hazai és külföldi körülmények között lesz köztársasági elnök.

Azonban az előzményeket tekintve ez egyáltalán nem volt meglepő. Nyilvánvaló, hogy Áder beszédének tónusa, ahogyan főbb állításai, annak a helyzetnek is szóltak, amelyben elvállalta ezt a tisztséget. Hite, akarata, elképzelései bőséggel lehetnek, de illúziói arról nemigen, hogy a rendszerváltozás óta a legnehezebb időszakban lesz elnök, méghozzá úgy, hogy ez már hivatalba lépése előtt kiderült. A polgári kormány konfliktusokat vállalt, ha céljait keresztelték, nem igazodott, követte saját elképzeléseit, ideáit. Mindennek elvileg teljesen normális dolognak kellene lennie az európai földrésznek egy mindössze huszonkét éve szabad országában, de ehelyett azt láttuk, hogy önállóságra, stabilitásra törekvésünk kihívásszámba ment. Néha úgy tűnt, egész Európának, sőt, Amerikának más gondja sincs, mint hogy mi történik nálunk. Milyen az alkotmányunk, a médiatörvényünk, a csirkeöljaink, s mennyi a jegybankelnök fizetése. Magyarország a nyílt vizekre navigálta magát, s a viharos, váltakozó irányú szelet nehéz befogni a vitorláiba. Nagyon sok múlik minden mozdulaton. Békés öbölbe kell

érnünk ahhoz, hogy a kormányf? által „horgonyembernek” nevezett új elnök kifejtse képességeit.

Lehet, némelyek majd azt mondják, Áder János tudta a leckét, bizonyítania kellett, hogy többé nem a Fideszt, hanem az egész országot képviseli, s okos ember lévén bemutatkozó szónoklatát is így építette föl. Sokatmondó, hogy úgy érezte, támogatóit éppúgy köszönet illeti, mint kritikussait. Hogy a „tisztelet” beszédének egyik kulcsszava volt, s jelképesen kalapot emelt mindegyik el?dje el?tt. Ebben lehetett békülékenység, de még inkább az a fölismerés, hogy semmire sem megyünk, ha széthúzás darabol föl egy kívülr?l is jócskán támadott-bírált országot. „Ma szinte nincs olyan ember, nincs olyan család, nincs olyan közösség, aki ne érezhetné úgy, hogy az elmúlt években, évtizedekben sok méltánytalanság érte, és nehezen gyógyuló sebeket is szerzett” – jelentette ki az új köztársasági elnök, s amit hozzátett, az ennél is fontosabb: „javaslom, ne arról szóljon az életünk, miként toroljuk meg a másikon sérelmeinket! Ehelyett szóljon inkább arról, hogyan tegyük helyre kudarcainkat és tévedéseinket.”

Az ilyen többes számot meg kell hallani. Gy?zelmet aratni hat és félszeresen, s közben kudarcról és tévedésekr?l beszélni úgy, hogy abban mindenki benne legyen, ne csak „?k”: ehhez azért kell valami, amit talán legfontosabban stílusnak nevezhetünk. Áder János mindegyik el?djét megtisztelte azzal, hogy néhány gondolatot idézett t?lük, és hogy szándékos volt-e, vagy sem, nem tudjuk, de hangütése sajátos módon leginkább a Sólyom Lászlótól idézett mondatokkal tartott rokonságot. Azzal a Sólyom Lászlóval, aki bár nem pártolta az alaptörvényt, ám egész m?ködése egy jó értelemben vett mérlegjátékra emlékeztetett, ami azért nem azonos a kiegyensúlyozással. Áderr?l viszont tudjuk, hogy az alaptörvény híve – abban biztosak lehetünk, hogy ha nem az lenne, el sem fogadta volna a jelölést –, és ha tartja magát mostani beszédéhez, feltételezhetjük, hogy tudatosan törekszik egyensúlyteremtésre.

Vajon ?t?le mit idéz majd legjellemz?bbként majdani utódja? Jó lenne, ha például ezt: „A demokrácia igazsága ugyanis mindig vitákban születik meg. Ezek a viták lehetnek élesek, lehetnek kemények, de sohasem hiányozhat bel?lük egymás tisztelete.” A vitákban szület? demokrácia elve mindenestre jótékonyan háttérbe szorítja azt az elharapózott gyakorlatot, amely szerint egyesek kinyilvánítják magukról, hogy ?k a demokraták, s?t, a demokrácia ?rei, a többieknek pedig hallgass. Demokratikusan.

Áder János értékeket közvetített, nemcsak beszédjében, hanem a beszédjével. Stílusával. Megosztottságellenességével. Tisztelet-központúságával. Mindegy, ki vagy, honnan jössz, mely közösséghez tartozol a nemzeten belül, viselkedj és beszélj úgy, hogy ne háboríts föl másokat.

Üzenetnek ez éppenséggel nem rossz, sőt, nagyon is kiéheztünk erre a hangra. Nem arra vágyunk, hogy életünket eluralja a közönségesség, egymás lejáratása, megszégyenítése, „a sérelmek megtorlása”.

A horgonyember megvan, most már csak a kikötőbe kellene eltalálni.

Körmendy Zsuzsanna - mno.hu

Ajánló